

luffes fra Afstemning, naar dette forlanges af Regjeringen; et lignende Forlangende var stillet af den daværende Regjering, af Ministeriet Bluhme—David, ligesom ogsaa det andet Forlangende, at naar der af Folkethinget var vedtaget Vædringsforslag til Finantsloven, kunde Hans Majestæt Kongen stadfæste Finantsloven, og altsaa behøvede Administrationen ikke at benytte de af Folkethinget indsatte Postor, men det er jo saadan, den ærede Kultusminister hæder sig ad, han følger den Regel, som om den var bleven vedtagen i 1864. Han maa sikkert have glemt, at den ikke blev vedtagen, at den blev udeladt. Det er da vel utvivlsomt, at den kontrollerende Myndighed, som Folkerepræsentationen skulde have, skulde virke fremadskyndende, fremadbrivende paa Administrationen, hvor denne blev sløi, hvor den ved Kontorstov og ved gammel Sædvane blev fristet til at stagnere; men det vil ikke finde Sted, naar vi vedtage det Forslag, her ligger for, ingenlunde. Lad os tage en Institution som Postvæsenet, Jernbanevæsenet eller Theatret; dersom Folkethinget eller dets Finantsudvalg mener, at der er Udstilligt, der burde rettes, og dersom foretager Tilføjelser eller Nedfættelser paa disse Budgetter, som vare hjemlede ved Lov eller Sædvane, saa staaer det i Ministeriets Magt at slaa dette Baaben ud af Haanden, saa at Stagnationen kan vedvare, uden at den kontrollerende Myndighed har mindste Indflydelse paa det. Jeg skjønner ikke, at noget Folkething kan gaa ind paa det. Ja, jeg skal for Resten hermed slutte, saa meget mere som jeg i alt Væsentligt samstemmer med den ærede foregaaende Taler (Berg) i hans Kritik af dette Forslag. Jeg skal slutte med at udtale, at de Forudsætninger, under hvilke Juligrundloven af 1866 blev givet, den Fred og Enighed med hvilken der skulde bygges efter de Herrers Mening, som vare Fædre til den, og blandt dem den nuværende Conseilspresident — de Forudsætninger ere bristede, og de Løfter ere brudte. Den Sæd, som Ministeriet udsaar, for at holde sig selv ved Magten — jeg kan ikke se det bedre; jeg vil nødig sige Noget, jeg ikke kan staa ved; jeg vil, da jeg ikke tror, det behøves, nødig høre til dem, der sige Ministeriet Andet paa end det, der er fuldt overensstemmende med Sandheden; men dersom de ærede Ministre tro, at det blot er nogle Spektakelmagere, som de 500 Gendarmere nu skulle tumle, og at de nok skulle staae Fred og Ro tilveie, naar der bliver taget lidt haardt fat, ja, saa have de væsentlig forregnet sig; en saadan Sæd, som nu er saadet i de sidste Aaringer,

vil før eller senere, om ti eller tyde eller om tredive Aar — jeg skal ikke sige Tiden — afføde Noget, som vil bortveire meget af det, som nu er ovenpaa. Jeg tror just ikke, det er en god Sædvane, der slaas ind paa, at det ene Parti sætter det andet Partis Medlemmer under Forsølgelse og i Fængsel. Ja, dermed skal jeg slutte, jeg kan ikke finde, at vi nu skulde være naaede saa vidt, at vi skulde gaa endogsaa videre i tilbagegaaende Politik end Ministeriet Bluhme—David bød i 1865. Skal der være Grundlovsforandringer, som jeg ikke skal udtale mig om — jeg antager for øvrigt, de ville komme tidligere eller senere — saa ville de — det er min Overtydning — komme til at gaa i en anden Retning end den, der her ligger for.

Første Viceformand (Høgsbro):
Hermed skal jeg standse Forhandlingerne.

Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Meddelelse om, at Landstinget i sit Møde i Dag har vedtaget Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindste den derved foranledigede Nød med det af Fællesudvalgets Halvdel under Nr. 1 stillede Vædringsforslag.

Fra Marineministeren har jeg i Dag modtaget en Skrivelse om, at han har meddelt Landstingets Formand, at han med dertil givne allerhøjeste Bemyndigelse tager det af ham i Landstingets andet Møde den 6te Oktober f. A. fremsatte Lovforslag om en overordentlig Bevilling til Flaadens Udvikling tilbage.

Næste Møde bliver afholdt i Morgen Kl. 1 og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Danmarks Riges gennemførte Grundlov af 5te Juni 1849.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.